

КАЗУС

Желев изтърпявал присъда „лишаване от свобода” за срок от 10 месеца, влязла в законна сила на 07.06.2011г. за престъпление по чл. 209 ал. 1 вр. чл. 26 ал.1 от НК, в Затвора Варна – ТПО „Разделна, като на 22.12.2011г. бил пуснат в отпуск до 27.12.2011г.

На 26.12.2011г. Желев се намирал в центъра на гр. Варна и около 22.45 ч. наел такси м. „Шевролет” с рег. № ..., собственост на Ангелов, с водач Донков. Желев нямал в себе си пари, но попитал Донков колко ще му струва превоза до КК „Златни Пясъци“. След като се договорили, Желев се качил в таксиметровия автомобил, като седнал на предна дясна седалка. Донков тръгнал с автомобила към курортния комплекс. По пътя той се притеснил, че сметката вече е нараснала, и попитал Желев дали има пари и кой ще плаща. Желев му отговорил да не се безпокои, и го накарал да направи обратен завой и да спре автомобила на намиращата се наблизо автобусна спирка. Донков сторил каквото поискал клиента му. Когато Донков спрял колата, Желев бръкнал в левия вътрешен джоб на якето си с дясната ръка и извадил нож, насочил го към керема на

Донков и със заплашителен тон му разпоредил да му предаде парите от оборота си и мобилните си телефони. Донков се уплашил и му предал парична сума в размер на 120 лв. и 2 бр. мобилни телефони – Сони и Самсунг, на обща стойност 350 лв. Използвайки момента, в който Желев пъхал вещите в якето си, Донков успял да отвори вратата на колата и избягал в тъмна пресечка на пътя.

Желев заел мястото на водача. Подкарал автомобила към околоръстния път и напуснал населеното място, с намерението да отиде в село К. По пътя бензина на колата свършил и Желев я изоставил, без да я заключва, като преди това изтръгнал от автомобила таксиметровата радиостанция, на стойност 100 лв. и я взел със себе си.

Желев продължил пеша, като стигнал в селото до дома на свой познат - Радев. Разказал му какво се е случило и го помолил да остане в къщата му за няколко дни, при което Радев се съгласил.

Желев бил обявен за общодържавно издирване и задържан в дома на Радев на 03.01.2012г.

ВЪПРОСИ:

1. Квалифицирайте деянията, описани в казуса.
2. Определете състава/ите от обективна и субективна страна.
3. Налице ли са множество престъпления.
4. Как следва да се определи наказанието за Желев, ако бъде признат за виновен.

5. Може ли делото да се разгледа по реда на Глава XXIX – „Решаване на делото със споразумение”.
 6. Възможно ли е да се проведе съкратено съдебно следствие.
 7. Кой или кои са пострадали от деянията на Желев и може ли да се конституира/ конституират в наказателното производство- ако да - в коя фаза и в какво процесуално качество?
-
-

Галина Димова била осъждана с влязла в сила през 2007 година присъда за престъпление по чл. 198 ал.1 вр. чл.63 ал.1 т.3 от НК, за което и е било наложено наказание 1 година лишаване от свобода.

Димитър Митков бил осъждан с влязла в сила през 2008 година присъда за престъпление по чл. 194 ал.1 от НК, за което му е било наложено наказание 6 месеца лишаване от свобода, както и с влязла в сила през 2009 година присъда за извършено през същата година престъпление по чл. 325 ал.2 от НК, за което му било наложено наказание 5 месеца лишаване от свобода. По отношение на Миков се водело и наказателно производство за престъпление по чл. 128 ал.1 от НК.

През 2010 година Ефтим Емилов – 17 годишен - отишъл да живее в гр. Варна, където работил на различни места като продавач на дрехи, мияч в ресторант, сервитьор и барман. Заблуждавал хората, като се представял за сирак и така печелел съчувствие и състрадание. Така се запознал с Катя Неделчева на 65 години, която наскоро загубила сина си. Тя се отнасяла майчински към Емилов и му оказвала морална и материална помощ. В заведението където работел, Емилов се запознал с пълнолетната Галина Димова, която също си търсела работа и живеела в квартирата на своя приятел пълнолетния Димитър Митков. И тримата страдали от недостиг на средства. Емилов разказал за своята позната, която го дарявала с храна и дрехи, останали от починалия ѝ син и споделил, че жената е заможна и била рожденичка предния ден. Тогава тримата решили да проникнат в жилището на Неделчева и да отнемат пари и ценни вещи. Съставили план, според който Емилов трябвало предварително да посети Неделчева под предлог да ѝ честити рождения ден и след като се да се убеди, че същата е сама, да напусне апартамента под предлог, че отива до аптеката за лекарства, след което в жилището да проникнат Димова и Митков. Според плана, двамата следвало да завържат Неделчева в една от стаите, за да не може да види последващото влизане на Емилов в апартамента.

В изпълнение на плана тримата тръгнали към дома на Неделчева. По пътя Емилов купил малък букет цветя. Димова и Митков останали да чакат на партерния етаж, а Емилов се качил до апартамента на Неделчева и позвънил на вратата. Жената му отворила и го поканила да влезе, както и друг път правила това. Емилов и подарил букета и след кратък разговор казал, че отива до близката аптека за лекарства и ще се върне. Слязъл до партерния етаж и казал на Димова и Митков, че жената е сама. Те се качили до апартамента на Неделчева и позвънили на вратата. Тя отворила вратата и в този момент Митков блъснал вратата, при което жената залитнала назад и започнала да вика за помощ. Митков започнал да я души и я повалил на пода. Неделчева се съпротивлявала и се борила за живота си. По време на борбата Димова взела масивната стъклена ваза, в която били поставени подарените цветя и с нея нанесла няколко удара по главата на жената, след което започнала да скача върху гърдите и корема ѝ, а Митков успял да загърли около врата на Неделчева дръжката на дамската чанта, която носела Димова. След няколко минути съпротивата на Неделчева била преодоляна. Митков донесъл от банята леген с вода и поставил главата ѝ в него. През това време Емилов се качил и чакал да му отворят вратата съгласно уговорката. Димова му отворила вратата и Емилов заварил Митков до легена, в който била поставена главата на пострадалата. Емилов натиснал с крак главата на пострадалата в легена и след като се уверил, че не дава признаци на живот, отишъл заедно с Димова да прегърсват другите помещения на жилището. Митков останал до тялото и свалил златните обици от ушите на пострадалата.

Емилов и Димова намерили множество златни накити, сервизи от прибори за хранене, чинии и чаши, часовници, фотоапарати и др. Вещите поставили в 2 бр. пътнически чанти и 1 бр. куфар. Емилов и Димова напуснали жилището носейки куфара и чантите, а по-късно след тях излязъл Митков, който взел със себе си 1 бр. телевизор увит в одеало.

В хода на досъдебното производство била назначена съдебно-медицинска експертиза чието заключение е, че Неделчева е починала в резултат на причинените и многобройни, несъвместими с живота телесни увреждания. Причината за смъртта ѝ се явява съчетание от три вида механична асфикция: загърляне, удушаване и удавяне. Вследствие на нанесените ѝ удари, същата прижизнено получила кръвонасядания и ожулвания на лицето, дясната ръка, корема и долните крайници. Била ѝ причинена гръдна травма – двустранно счупване на ребрата. Пострадалата получила и черепно-мозъчна травма – обширно кръвонасядане по черепните покривки в дясно челно по теменната област и ограничен кръвоизлив под меките мозъчни обвивки. Всички тези увреждания били причинени прижизнено. Уврежданията в областта на главата са предшествали механичната асфикция и е било в състояние да приведе пострадалата в безпомощно състояние. Известно време Неделчева е могла да оказва съпротива, схващайки намеренията и чувствайки болка и ужас от действията на извършителите.

Емилов, Димова и Митков били привлечени в качеството на обвиняеми. Димова и Митков упълномощили един защитник – адвокат, а на непълнолетния Емилов бил назначен служебен защитник. Всеки от обвиняемите дал обяснения, в които сочил другите двама като извършители на деянието.

По отношение на Димова и Митков били взети мерки за неотклонение „Задържане под стража“, а по отношение на непълнолетния Емилов била взета мярка за неотклонение „Подписка“.

След приключване на разследването, разследващият орган предявил материалите по делото на обвиняемите и техните защитници и на съпруга на пострадалата.

Бил внесен обвинителен акт в първоинстанционния съд и започнало разглеждане на делото от съдебен състав. Към този момент подсъдимия Емилов бил непълнолетен. За първото съдебно заседание съдът призовал тримата обвиняеми и техните защитници, както и съпруга на пострадалата. В същото съдебно заседание съдът конституирал съпруга на пострадалата като частен обвинител и приел за съвместно разглеждане граждански иск срещу тримата подсъдими.

1. Каква следва да бъде правната квалификация за деянията на Емилов, Димова и Митков?

2. Каква е формата на вината при която е извършено деянието от всеки един от извършителите?

3. Има ли множество престъпления?

4. Допуснати ли са процесуални нарушения в досъдебната и съдебната фаза на наказателното производство? Ако има – посочете ги.

5. Допустим ли е отказ от защита за обвиняемите?

6. Може ли делото да бъде решено със споразумение?

През землището на село Ветрен преминавал тръбопровод, който бил собственост на фирма „Продуктопроводи“ ЕООД Бургас. Тръбата му била вкопана на около метър.

Монев, Георгиев и Стаменов решили да източат гориво от тръбопровода, като знаели полянка в гората, през която преминавала тръбата. До мястото се стигало по черен път.

За целта тримата набавили съответните инструменти – спирателен кран, метална скоба, маркуч, гаечни ключове, клещи и лопата и отишли с автомобила на Стаменов до полянката. Георгиев и Стаменов започнали да копаят, за да достигнат до тръбата и да монтират спирателния кран с маркуча, а Монев отишъл да наеме превоз. Обърнал се към фирма за транспортни услуги, от която наел автоцистерна, която била управлявана от Михайлов. Наредил на шофьора да кара към мястото, където Георгиев и Стаменов монтирали крана с маркуча. Когато наближили полянката, Монев наредил на Михайлов да обърне автоцистерната и да кара на заден ход, като му показвал пътя. Било тъмно, тъй като било вечерно време и нямало осветление. След като превозното средство стигнало до полянката, Монев разпоредил на Михайлов да не слиза от кабината и да чака да приключат. През това време Георгиев и Стаменов поставили маркуча в автоцистерната и започнали да я пълнят с гориво от тръбопровода.

Напълнили я догоре, след което Монев казал на Михайлов, че могат да тръгват, качил се при него в кабината и потеглили, а след тях тръгнали Георгиев и Стаменов, които прибрали инструментите в багажника на автомобила.

Междувременно дежурният диспечер във фирма „Нефтопроводи“ забелязал, че приборите отчитат спадане на налягането. Допуснал злоумишлени действия и уведомил органите на полицията в района на произшествието. Към местопроизшествието се насочили два полицейски автопатрула, които спрели автоцистерната, управлявана от Михайлов, в която пътувал и Монев, а след това бил спрян и автомобила с който пътували Георгиев и Стаменов.

При проведения разпит, шофьора Михайлов разказал всичко, което знаел и завел полицейските служители до мястото, където била напълнена автоцистерната с гориво. Бил извършен оглед на местопроизшествието, при който било установено, че до нефтопровода е прокопана шахта, тръбата била пробита и на нея бил монтиран спирателен кран. При претърсването на лекия автомобил, в багажника му били открити гаечни ключове изцапани с гориво, както и няколко тръбички и гайки, идентични с тези, които били използвани при монтажа на спирателния кран.

Било установено, че в автоцистерната се съдържали 21 тона дизелово гориво, което било идентично с горивото в тръбопровода. Стойността за един тон гориво била 2500 лева.

Монев, Георгиев и Стаменов били привлечени в качеството на обвиняеми и им била наложена мярка за неотклонение ”парична гаранция”. След приключване на разследването, срещу тях бил внесен обвинителен акт в съда и били осъдени на лишаване от свобода.

Въпроси:

1. Каква квалификацията на деянието, предвид посочените обстоятелства и следва ли да се приложи чл. 53 от НК по отношение на автоцистерната?

2. Трябва ли да бъде привлечен в качеството на обвиняем шофьора Михайлов?

3. Как ще се квалифицира престъплението, ако лицата бяха задържани с инструментите и спирателния кран на местопрестъплението, но преди да успеят да източат гориво?

4. От кой момент на досъдебното производство, обвиняемите имат право да ползват защитник?

5. Може ли да се сключи споразумение, ако се приеме, че имуществените щети са възстановени?

6. Допустимо ли е съкратено съдебно следствие, ако Георгиев и Стаменов са го поискали, а Монеv желае съдебното следствие да се проведе по общия ред?
